

RECULL DE PREMSA

20/01/2015

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

27

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
20/01/15	DELIBES EN LÍNEA CLARA / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	6	2
20/01/15	RERE L'OBJECTIU (POLÍTIC). EL DOCUMENTAL QUE HA REVOLUCIONAT LA CIUTAT / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	8	1
20/01/15	ELS MUSULMANS DE TXETXÈNIA ES MOBILITZEN CONTRA 'CHARLIE' / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	9	1
20/01/15	DE LA CAIGUDA DE BARCELONA A LA RETIRADA / HORA NOVA	10	1
20/01/15	RTVE SE OLVIDA DE AJUSTES Y ELEVA ESTE AÑO EL GASTO DE PERSONAL EN 10 MILLONES / EL ECONOMISTA	11	1
20/01/15	'JE SUIS CHARLIE': ASÍ SE HIZO / EL PAIS (ED. NACIONAL)	12	1
20/01/15	LA FISCALIA NO REVISARÀ EL 4-F NOMÉS PER 'CIUTAT MORTA' / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	13	2
20/01/15	DISCULPA DE LA FOX PER LA SEVA VERSIÓ DE L'ISLAM A LA UE / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	15	1
20/01/15	LA CCMA TANCA ELS COMPTES DE 2014 AMB 300.000 EUROS DE DÉFICIT / DIARI DE GIRONA	16	1
20/01/15	DE WOLINSKI A FER / SETMANARI DE L'ALT EMPORDA	17	2
20/01/15	TV3 RECORTA LAS PÉRDIDAS A SÓLO 0,3 MILLONES / EL ECONOMISTA	19	1
20/01/15	CANAL SUR RESPONDE A LAS ACUSACIONES DE PABLO IGLESIAS / LA RAZON	20	1
20/01/15	LA CCMA CIERRA 2014 CON UN DÉFICIT DE 300.000 EUROS / EXPANSION (CATALUÑA)	21	1
20/01/15	LA CCMA ENGEGARÀ DE NOU LES NEGOCIACIONS PEL CONVENI / ARA	22	1
20/01/15	LA CCMA TANCA EL 2014 AMB ESTABILITAT DE PRESSUPOST / EL PUNT AVUI	23	1
20/01/15	ELS PRIMERS PREMIS CONCHA GARCÍA CAMPOY HAN REBUT 135 CANDIDATURES / REGIO 7	24	1
20/01/15	L'AUC DEMANA UN RETORN "LIMITAT" DE LA PUBLICITAT A TVE / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	25	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
20/01/15	UN LIBRO RECOGE LAS CRÓNICAS DE RADIO DE JOSEP A. BAIXERAS / DIARI DE TARRAGONA	26	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

DIBUJO UN AUTOR VERSÁTIL

DELIBES EN LÍNEA CLARA

La Fundación del escritor y 'El Norte de Castilla' reúnen en un libro las casi 400 viñetas que el autor de 'El camino' publicó en prensa

ANTONIO LUCAS MADRID
Antes de que Miguel Delibes fuese el Delibes de siempre, hubo un largo camino y ancho tiempo donde aquel hombre alojado en una prosa de exactitud y ojivas castellanas arrancó en el periodismo dibujando, armando caricaturas. En 1941 *El Norte de Castilla* le contrató como dibujante. Fichó por 100 pesetas al mes y durante algunos años fundió textos y daguerrotipos, en una forja singular desde la que se fue apropiando de su propia naturaleza de escritor.

«Yo tengo el prurito vanidoso de considerarme un poco artista. Hago caricaturas con buena voluntad y esto me parece suficiente título para juzgarme artista». Lo escribió Delibes de sí mismo en 1946. Y lo mejor de estas líneas está en la «buena voluntad» con la que se echaba al folio y a la tinta. Diríamos, incluso, que el dibujo podía ser también una forma de narrar cuando en España decir las cosas de frente costaba a veces el puesto, a ratos la vida.

Entre 1941 y 1958, Miguel Delibes publicó 390 viñetas en *El Norte de Castilla*, un conjunto movido tantas veces por una veta limpia de humor que hoy reúne en un volumen la Fundación Miguel Delibes y el diario en el que éste fue director, con textos de Carlos Aganzo, Alfonso León, Ramón García Domínguez y Enrique Berzal.

El viñetismo del autor de *Cinco horas con Mario* se apoya en la línea clara y tiene esa audacia de tomar de los detalles la fuerza del retrato, unos por lo acusado de sus facciones y otros por el desorden con que se distribuían por sus rostros. En estos trabajos hay pocos políticos (la censura estaba siempre con el hacha en alto), pero mu-

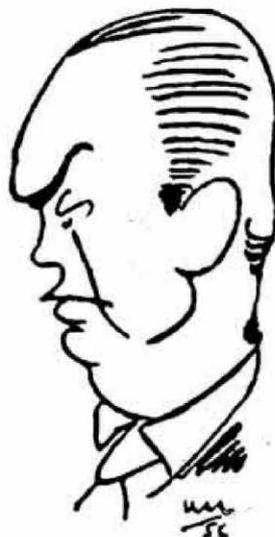
chos vallisoletanos ilustres, y futbolistas, y actores de cine y teatro, y toreros, y artistas de circo, y bailarines, y otros escritores. También algunas mujeres, con las que estrenó para la firma el pseudónimo de MAX, uno más de los varios que utilizó después durante sus años de redactor: M. de Lesbi, Seco, Miguel de Secio, Setién Cortés o Miguel Molledo Santacruz. Aquel MAX respondía a tres iniciales: «M de Miguel, A de Ángeles (su esposa) y X como incógnita del futuro que les esperaba a ambos», sostiene García Domínguez.

En 1958, Delibes publicó la última caricatura en *El Norte de Castilla*. Había sumado 17 años de oficio. Para entonces ya era director interino. Fue al médico y abogado Luis Ponce de León. Había impuesto ya un sello propio en el periódico que cada vez molestaba más a los jerifaltes del franquismo. Las presiones que recibía eran constantes, pero no se arrugó. Así hasta que en 1963, Manuel Fraga le forzó a dimitir como director por una secuencia de reportajes en los que se denunciaba la extrema situación de pobreza en que se encontraban los campesinos castellanos en el arranque *triumfal* del desarrollismo.

Miguel Delibes no fue un gato de porcelana dentro de la vitrina de los periódicos de la dictadura. Sus caricaturas ya delatan una voluntad de mantener la frigididad de un régimen que no aceptaba puntos de fuga en los medios. Cuando abandonó el dibujo en prensa ya había ganado el Nadal (1947), había publicado *El camino* y acababa de recibir el Premio Nacional de Literatura por *Diario de un cazador* (1958). Es decir: Delibes ya era Delibes. El Delibes de siempre. A lo grande.

Miguel Delibes ojea los primeros ejemplares de 'El Norte de Castilla'. E. M.

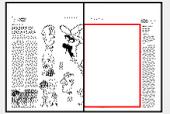

Arriba, a la izquierda, caricatura de Cela. Sobre estas líneas, Groucho Marx. Y a la izquierda, Walt Disney.

Arriba, el actor Spencer Tracey. A la izqda., Viso y Barrinaga. A la dcha., escena de caza.

A la izqda., Clark Gable. Arriba, Edward G. Robinson. A la dcha., escenas de fútbol.

EL DOCUMENTAL QUE HA REVOLUCIONAT LA CIUTAT

Rere l'objectiu (polític)

Els directors de 'Ciutat morta' reivindiquen la parcialitat i insisteixen que el documental és una campanya per reobrir el cas ≡ **Es van conèixer** a la plaça de Catalunya en el 15-M

HELENA LÓPEZ
BARCELONA

La seva preestrena no hauria pogut ser menys discreta. No en va el seu objectiu era cridar l'atenció dels barcelonins; que el missatge transcendís. Va ser el 8 de juny del 2013, en un abandonat Palau del Cinema de la Via Laietana, prèviament *okupat* per a l'ocasió i rebatejat com a Cinema Patricia Heras. A pesar de la desobediència i exitosa estrena –van aconseguir omplir les 800 butaques de la vella sala–, no ha estat fins a un any i mig més tard quan el treball d'investigació de Xavier Artigas i Xapo Ortega, directors de *Ciutat morta*, ha aconseguit un impacte massiu en la ciutadania, després de la seva lluitada emissió dissabte passat a El 33.

«Feia anys que estàvem de negociacions amb TV-3. El 2012, durant la realització, vam intentar que fos una coproducció, i ens havien dit quatre vegades que no; però després de passar pels festivals, vam aconseguir un compromís que s'emetés. Però ens anaven fent passar amb raons; ens deien que era un tema molt incòmode, que esperéssim que passessin les eleccions... Ja havíem tirat la tovallola», exposa Ortega. Però, quan ja donaven per fet que el documental no entraria a les –en aquell moment no podien imaginar quantes– cases catalanes, van rebre la trucada del diputat de la CUP David Fernández, amic dels directors, demanant-los informació per formular una pregunta en la comissió de control de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. La pre-

► Els directors ► Xavier Artigas (esquerra) i Xapo Ortega, amb la imatge pixelada de Patricia Heras.

«Fer-lo artístic i portar-lo als festivals era part de l'estratègia», diu un codirector

gunta va desencallar la negociació, ja que la direcció de la cadena va negar que existís cap diàleg i aleshores els directors van amenaçar de difondre els correus que demostraven la seva existència, cosa que va forçar un compromís ja en ferm: l'emissió a la televisió pública a finals del mes de gener.

Sobre la repercussió que ha tingut l'emissió del llargmetratge, Ortega insisteix que l'objectiu de *Ciutat morta* «no és que es parli del documental, sinó que es reobri el cas».

«Que es faci justícia», afegeix Ortega, que, responen a les crítiques sobre l'oberta parcialitat del documental, subratlla que es tracta «d'una campanya política». «Fer un producte artístic formava part de l'estratègia, perquè s'exhibís en festivals», prossegueix el director, convençut que hi ha proves suficients per reobrir el cas en el punt en què va quedar el 2008. «Llavors, a més, no hi havia la condemna per mentides i tortures als dos policies la declaració dels quals va ser clau», apunta el codirec-

tor –en la frenètica jornada d'ahir els dos activistes (aquest és un treball sobretot d'activisme) es van repartir l'atenció als mitjans–.

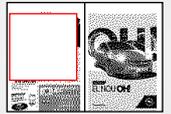
Quintana i Benítez

El caràcter artístic del documental no va ser l'únic plantejat en termes d'estratègia en la «campanya política» perquè es reobri el batejat com a cas 4-F, campanya que va néixer a l'empara de les places del 15-M. Els seus directors es van conèixer a la de Catalunya, i el 15-M va ser, a ulls d'Ortega, «un revulsiu» perquè «el sistema es va posar en qüestió». «I casos com els d'Esther Quintana i Juan Andrés Benítez

«Els casos de Quintana i Benítez han ajudat que la gent dubti de la versió policial»

també han ajudat que la gent posi en dubte la versió policial», afegeix. També va ser part de l'estratègia la pressió a les xarxes socials per a l'emissió del documental –en l'últim any s'havia emès íntegrament (amb els cinc minuts ara censurats pel jutge) en multitud d'ateneus i casals– i la campanya de promoció viral *low cost*, que va aconseguir que l'audiència d'un documental de dues hores un dissabte a la nit en un canal minoritari aconseguís un *share* històric.

Artigas i Ortega treballen ara en una altra «campanya política» per explicar la història d'Ildrisa Diallo, jove subsahariana morta la nit de Reis del 2012 al CIE de Barcelona. «Volem girar la càmera, acompanyar-lo fins al país on va néixer», explica Ortega. Busquen finançament per al projecte, que pretenen més professional –no millor, sinó remunerat–, encara que igual de militant. ≡

L'amença gihadista

Els musulmans de Txetxènia es mobilitzen contra 'Charlie'

Kadírov lidera la protesta mundial contra les caricatures de Mahoma

GONZALO ARAGONÉS
Moscou. Corresponsal

Gairebé dues setmanes després de la matança al setmanari satíric francès *Charlie Hebdo*, ara és el torn de les contramanifestacions. Els que pensen que les caricatures del profeta Mahoma són una blasfèmia es van deixar notar la setmana passada a l'Afganistan,

controvertit Ramzan Kadírov, va aconseguir reunir al centre de la capital txetxena, Grozni, centenars de milers de persones que van entonar pregàries en honor del profeta Mahoma i van escoltar crítiques contra els països occidentals. Segons la policia russa, al miting van assistir entorn de 800.000 persones. "Més d'un milió", va assegurar el Govern regional.

Al costat de la mesquita Cor de Txetxènia, i mirant als nous grattacels de la reconstruïda Grozni, Ramzan Kadírov va criticar els països occidentals. "Estem disposats a morir per aturar qualsevol que pensi que pot profanar el nom del profeta. Els periodistes i els polítics d'Europa, sota falses consignes sobre la llibertat d'expressió i la democràcia, proclamen que la llibertat ha de ser vulgar, grollera i insultar els sentiments religiosos de centenars de milions de creients", va dir.

Els manifestants portaven pancartes amb escrits com "Estimo el poeta Mahoma", "L'islam és una religió de pau i creació",

El president txetxè culpa els serveis secrets d'estar al darrere dels atemptats de París

Palestina, Jordània o el Níger. Però ahir es va organitzar la concentració més gran de totes: va tenir lloc a Txetxènia, la república musulmana russa del nord del Caucas, escenari de dues guerres sagnants i que encara pateix les cuades del terrorisme. El líder d'aquesta república, el

MUSA SADULAYEV / AP

El líder de Txetxènia va reunir centenars de milers de persones a Grozni en contra de *Charlie Hebdo*

"Mans fora del nostre profeta Mahoma".

Kadírov va afirmar que darrere de l'atemptat contra *Charlie Hebdo* hi ha els serveis secrets occidentals, atès que els "interessa que l'Estat Islàmic torni a reclutar milers de joves enganyats d'arreu del món". La protesta de Kadírov, que oficialment van orga-

nitzar els líders religiosos de Txetxènia, coincideix amb el pitjor enfrontament entre Rússia i Occident des de la guerra freda a causa del conflicte d'Ucraïna. Així que la trobada també va tenir un caire patriòtic. Kadírov va assegurar que el Govern rus no permetrà la publicació de les controvertides caricatures i que

els musulmans sempre defensaran Rússia.

La manifestació va ser retransmesa en directe per la televisió estatal, cosa que indica que tenia el vistiplau del Kremlin. També van assistir-hi representants de l'Església ortodoxa russa.

Kadírov és un aliat del president rus, Vladímir Putin, i representa el triomf de les polítiques d'aquest últim contra la insurgència del Caucas. Amb la manifestació d'ahir, el líder txetxè guanya punts entre els musulmans russos (9,5 milions de 143), i entre la població en general.

Al contrari que a Europa, la societat russa és menys permissiva quant a qüestions polítiques. La majoria critica l'atemptat contra *Charlie Hebdo*, però no els agrada una aproximació irrespectuosa cap al que és "sagrat". "Els russos no tenen simpatia cap als islamistes, ni cap al terror. Però no comparteixen els valors europeus quant a una llibertat d'expressió sense límits. La majoria creu que el discurs ha d'estar vigilat per filtres oficials, com el Govern o l'Església", diu el polític Nikolai Petrov. ●

Merkel, pel dret de Pegida

■ La cancellera alemanya, Angela Merkel, va defensar ahir el dret a manifestar-se del moviment islamòfob Pegida, que va haver de cancel·lar la seva habitual marxa dels dilluns a Dresden per alerta terrorista. "Independentment que el contingut m'agradi o no, tinc tot l'interès com a cancellera que es pugui exercir a tot Alemanya el dret de manifestació", va dir Merkel. El líder i els portaveus de Pegida, Lutz Bachmann i Katrin Oertel, fins ara molt

reticents amb els mitjans, van anunciar ahir en roda de premsa a Berlín que Pegida tornarà a marxar a Dresden dilluns vinent 26, amb un operatiu especial de seguretat que està organitzant la policia. "No ens deixarem silenciar", van assegurar. "Més enllà del que es pensi sobre les opinions de Pegida -va argumentar el ministre de Justícia, Heiko Maas-, les seves protestes estan cobertes per la llibertat d'opinió, sempre que no violin la llei". / M.P.L.

→ **MOSTRA.** ES POT VISITAR DEL 24 DE GENER AL 22 DE MARÇ DE 2015, DESPRÉS DE L'ÈXIT A LA CASA DE LA GENERALITAT DE PERPINYÀ

De la caiguda de Barcelona a la retirada

Una exposició al Museu Memorial de l'Exili de la Jonquera mostra fotografies inèdites dels periodistes internacionals, com ara Augustin Chauvin, David Seymour-Chim i Capa, d'un dels episodis més dramàtics del segle XX: la caiguda de la República espanyola i l'inici de la Guerra Civil espanyol vistes des del Rosselló

GUERRA CIVIL ESPANYOLA. Una de les imatges inèdites de l'exposició

Yolanda Falcon | LA JONQUERA

■ De la caiguda de Barcelona a la Retirada. *Report of Wide World Photo for The New York Times* és el nom de l'exposició que es pot visitar del 24 de gener al 22 de març de 2015 al Museu Memorial de l'Exili de la Jonquera i que mostra amb 42 fotografies originals l'èxode massiu de republicans per la frontera catalana, fetes per grans noms del fotoperiodisme internacional. En tan sols dues setmanes, el departament dels Pirineus Orientals va passar de 250.000 habi-

tants a gairebé 800.000. A la urgència humanitària s'afegeix una crisi sanitària de primer ordre i s'estableixen tres immensos camps de concentració sobre la costa rossellonesa. Uns 330.000 republicans espanyols hi seran internats.

CAPITAL DEL PERIODISME. Si bé, des de 1989, Perpinyà és la capital internacional indiscutible del fotoperiodisme, 50 anys enrere, la vila ja va ser projectada, amb la retirada, al primer pla de l'actualitat mundial, al cor de l'activitat dels fotoperiodistes.

Apartir del 28 de gener de 1939, un gruix de més de 135 periodistes va arribar al Rosselló per informar d'aquest esdeveniment. Molts fotoperiodistes són presents a la frontera catalana i realitzen una sèrie de reportatges per agències fotogràfiques com ara Fulgur, Keystone i Wide World Photo for The New York Times, que van fer els grans titulars. Durant tota la retirada, les oficines parisenques de l'agència americana Wide World Photo for The New York Times [foto NYT] estan en contacte directe amb el seu corresponent local, l'Studio Chauvin. Els nega-

tius fotogràfics realitzats per una desena de fotoperiodistes a Cervera, Portvendres, el Pertús, Sant Llorenç de Cerdans o la Guingueta d'Ix els envia Belinògraf des de la seu de l'estudi d'Augustin Chauvin. La posició hegemònica de Photo NYT en el mercat de la fotografia permet que les imatges que difon esdevinguin portada dels diaris de renom tot i que algunes, tal com ho revela l'exposició han quedat inèdites fins ara.

EXPOSICIÓ A PERPINYÀ. L'exposició ja es va poder veure a la Casa de la Generalitat de Perpinyà

.El reportatge de Photo NYT repren els negatius fotogràfics realitzats al Rosselló per Augustin Chauvin, el seu corresponent local i els dos noms emergents de la fotografia de premsa (David Seymour-Chim i Capa) i permet redescobrir un patrimoni visual essencial de la història del segle XX, alhora que desvelen una mirada nova del fotoperiodisme. Mitjançant la cobertura dinàmica i implicada de la Guerra Civil espanyola, aquesta professió adquireix notorietat i els fotoperiodistes aconsegueixen el reconeixement. ■

RTVE se olvida de ajustes y eleva este año el gasto de personal en 10 millones

Presupuesta 371,7 millones para pagar a la plantilla, un 2,6% más que en 2014

Á. Semprún MADRID.

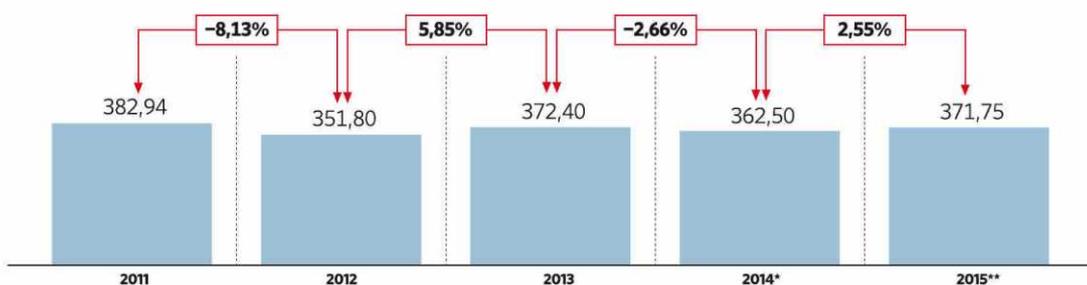
Los ajustes han pasado de puntillas por la plantilla de RTVE. Un año después de que entrara en vigor el II Convenio Colectivo que contemplaba ahorros de 28 millones, la Corporación se ha visto obligada a elevar los gastos de personal de 2015 en unos 10 millones. Según recogen los Presupuestos Generales del Estado aprobados por el Gobierno, RTVE va a destinar 371,7 millones de euros para pagar a su plantilla este año, un 2,55 por ciento más que los 362,5 millones de euros destinados finalmente a pagar a sus 6.300 trabajadores en 2014 y sólo 650.000 euros menos que los 372,4 millones desembolsados en 2013, antes de que pusieran en marcha los ajustes de personal.

Es la segunda vez en menos de un año que la dirección de RTVE se ve obligada a aumentar la partida de gastos de personal ante el incumplimiento de los ahorros previstos. En 2014, los presupuestos de la Corporación preveían reducir la partida de sueldos y salarios hasta los 349,9 millones de euros, pero a mitad de ejercicio se vio obligado a elevarla hasta los 362,5 millones. "El convenio firmado a finales de 2013 no logró los ahorros que pretendía. Sólo se han conseguido 12,6 millones de ahorros de los 28 millones previstos y, además, la partida sube año a año porque algunos componentes del sistema retributivo (tablas salariales, polivalencia, antigüedad) no se han ajustado en la proporción prevista al convenio", aseguran desde la Corporación. En 2013, la pública se gastó 42,4 millones en el concepto de antigüedad.

RTVE, que blindó a la plantilla hasta 2016 a cambio de la reducción de algunos *pluses* y el ajuste del copago del comedor y transporte, no ha logrado trasladar a la cuenta de ingresos y gastos los ahorros pactados por los deslizamientos de nivel de los trabajadores y una serie de sentencias en contra, como la que obliga a RTVE a reconocer cinco años de antigüedad a 600 traba-

Los ajustes pasan de puntillas

Evolución gastos de Personal RTVE (en millones de euros)

Las cuentas de la Corporación (en millones de euros)

CONCEPTO	2014 (PRESUPUESTO)	2014 (CIERRE)***	2015 (PRESUPUESTO)	VARIACIÓN PRESUPUESTO 2014/2015 (%)	VARIACIÓN PRESUPUESTO 2014/CIERRE 2014 (%)	VARIACIÓN CIERRE 2014/ PRESUPUESTO 2015 (%)
Importe neto de la cifra de negocios	51,57	41,83	44,37	-13,96	-18,89	6,07
Consumo programas TVE y RNE	286,08	330,68	292,26	2,16	15,59	-11,62
Otros ingresos de explotación	896,07	799,025	906,26	1,14	-10,83	13,42
↳ Accesorios	11,26	-	9,237	-17,97	-	-
↳ Subvención Admon. del Estado	293,469	292,7	293,468	0,00	-0,26	0,26
↳ De otros (teles, tasa radioelectrica)	591,34	500,8	603,557	2,07	-15,31	20,52
Gastos de personal	349,94	362,5	371,75	6,23	3,59	2,55
Otros gastos de explotación	242,442	237,225	238,52	-1,62	-2,15	0,55
Amortización	51	16,9	52,2	2,35	-66,86	208,88
Resultado del ejercicio	0	-134,5	0	-	-	-

(*) Gasto previsto al cierre del año. Unos 12,5 millones por encima de lo presupuestado en 2014. (**) Presupuesto. (***) Prevision de cierre del ejercicio 2014.

Fuente: RTVE y Presupuestos Generales del Estado.

elEconomista

No logra alcanzar el objetivo de ahorro, que preveía un gasto de plantilla de 350 millones

ADORES que en 2011 pasaron a ser fijos en la plantilla.

Ante la escalada de los gastos de personal, la Corporación no va a llevar a cabo más ajustes de calado. En principio, sólo se contempla darle una nueva vuelta de tuerca a los *pluses* por especial responsabilidad, que en 2013 supusieron un desembolso de 8,16 millones de euros. La medida estaría destinada a cumplir con los objetivos de gasto.

Más allá de los gastos de personal, los presupuestos de RTVE para 2015 también contemplan un leve alza de los gastos de explotación con respecto a 2014 y un ajuste de la partida destinada a contenidos (programas, series, películas, deporte). El año pasado, la Corporación pagó unos 30 millones de euros por emitir los Juegos Olímpicos de Invierno, por lo que la partida se elevó hasta los 330,6 millones de euros. De cara a 2015, RTVE tiene tan sólo 292,26 millones para gastarse en dotar de contenidos a su parrilla.

Para cuadrar los presupuestos de 2015, el Ejecutivo que preside Mariano Rajoy ha inflado los ingresos de la Corporación. El Gobierno calcula que la radiotelevisión que ahora preside José Antonio Sánchez

ingresará 950,63 millones de euros, 110 millones más que los 840,8 millones que finalmente ha ingresado en 2014. Los presupuestos del año pasado esperaban que RTVE ingresara 947 millones en 2014. Una previsión que no se ha cumplido.

Nuevos nombramientos

Mientras la Corporación trata de hacer números para no gastar más de lo previsto, siguen los cambios en la casa. El director de los Servicios Informativos de TVE y el director de RNE han designado a Miguel Ángel de Frutos nuevo subdirector de Centros Territoriales de RTVE, entre otros nombramientos aprobados. Por otra parte, Pau Fons ha sido designado nuevo director de RTVE en las Islas Baleares, en sustitución de Margalida Blanqueo.

‘Je suis Charlie’: así se hizo

EL INVENTOR DEL LEMA SOLIDARIO NO LO REGISTRÓ PARA QUE TODO EL MUNDO PUDIESE UTILIZARLO ● AHORA CONTRAATAACA PARA IMPEDIR QUE SE CONVIERTA EN MARCA COMERCIAL

ÁLEX VICENTE, París

Cuando alguien le pregunte dónde se encontraba aquella funesta mañana, podrá responder que estaba ocupado haciendo historia, aunque no fuese consciente de ello. Joachim Roncin tiene 39 años, un trabajo como director artístico de la revista *Stylist* y una vida alterada desde hace un par de semanas. El 7 de enero, tras el atentado contra la redacción de *Charlie Hebdo* que causó 12 muertos, conmocionado, decidió improvisar un mensaje de solidaridad. “Lo hice sin reflexionar. Si diseñé una imagen, fue solo porque no tenía palabras”, afirma. En realidad, logró encontrar tres: “*Je suis Charlie*”. Compartió ese improvisado lema con sus 400 seguidores en Twitter y luego salió a almorzar. Cuando regresó, cientos de miles de personas se habían apropiado de ese mensaje sobre fondo negro. Una semana después, eran más de siete millones. Incluidos Madonna, Elton John o George Clooney.

Ese mensaje espontáneo no tardó en transformarse en foto de perfil, en grito de furia y en categórica pancarta. Roncin se encontró entonces en el ojo de un huracán mediático. “Me pareció inconcebible que, con todo lo que estaba pasando, la gente se interesara por mí”, asegura. Decidió que no quería ser protagonista de nada. Esquivó las peticiones de entrevistas, llegadas de todos los rincones del planeta, y rechazó toda *proposición indecente*. “Durante los primeros días, no dejaron de llamarme. Querían hacer camisetas, tazas y otros productos derivados”, recuerda. Prefirió que su idea siguiese siendo accesible para todo el mundo, puesto que ya no le pertenecía. Fue su regalo a todo aquel que se reconociera en la misma causa: la libertad de expresión y el derecho a la irreverencia, que tan bien encarnaban Cabu, Tignous o Wolinski, tres de los dibujantes asesinados. “El mensaje y la imagen quedan libres para cualquier uso. Sin embargo, lamentaré toda utilización mercantil”, tuiteó a la mañana siguiente.

Si ha decidido hablar ahora es porque

las cosas no han pasado como él esperaba. Desde el atentado, las autoridades francesas han recibido hasta 120 solicitudes para convertir el *Je suis Charlie* en marca comercial. “Me siento ofendido”, admite Roncin. “He decidido luchar para que el mensaje inicial sea respetado. La libertad de prensa es una causa importante. No puede convertirse en una marca”. El diseñador pretende tomar cartas en el asunto: “Llevaré ante la justicia a quien gane un solo céntimo. Mi combate es que mi eslogan sirva para promover la libertad de prensa”. De momento, solo una organización ha obtenido su consentimiento: Reporteros Sin Fronteras. Cualquier indemnización que consiga tras un eventual proceso judicial irá a parar “a asociaciones por la libertad de expresión o

a familiares de las víctimas”, según su abogada, Myriam Witukiewicz-Sebban.

El Instituto Nacional de la Propiedad Industrial se ha puesto de su lado y ha anunciado que no aprobará ninguna solicitud respecto a *Je suis Charlie*, puesto que la marca ya es “ampliamente utilizada por la colectividad”. En caso de litigio, Roncin hará prevalecer los derechos de autor, aunque podría encontrarse con el mismo problema que aquellos que intentan usurparle el lema. “Basta con entrar en Twitter para demostrar que fui el primero en publicarlo en la Red”, replica.

El director artístico ha terminado por encontrar las palabras que le faltaron aquel mediodía. “El gesto sigue siendo igual de espontáneo, pero ha adquirido un sentido.

Asistentes a un partido de rugby en Toulon (Francia) el 10 de enero exhiben el lema. / F. PENNANT (AFP)

EL INSTITUTO FRANCÉS DE LA PROPIEDAD INDUSTRIAL YA HA RECIBIDO 120 SOLICITUDES PARA SACAR PARTIDO A LA FRASE

Je suis Charlie significa que nos encontramos frente al terror, pero no tenemos miedo”, responde. El diseñador dice no arrepentirse de nada: “¿Por qué tendría que hacerlo? Siempre me quedará mi integridad”. Aunque, justo antes de despedirse, le entra una duda: “Puede que mi único error haya sido tener demasiada fe en el hombre. Puede que haya sido excesivamente utópico”.

SUCCESSOS PÀGINA 5

La polèmica de 'Ciutat morta'

La Fiscalia rebutja
revisar el cas

La Fiscalia no revisarà el 4-F només per 'Ciutat morta'

MARC ARIAS

ENRIQUE FIGUEROLO
Barcelona

La polèmica desencadenada després de l'emissió al Canal 33 del documental *Ciutat morta*, que narra el procés judicial conegut com a 4-F, que va desembocar en la condemna dels presumptes autors d'un cop de pedra que va deixar parapèlgica un guàrdia urbà en un desallotjament okupa el 2006, crema etapes a una velocitat meteòrica. Si durant el matí d'ahir el primer tinent d'alcalde, Joaquim Forn, comunicava que l'Ajuntament de Barcelona havia enviat un escrit a la Fiscalia amb una còpia del film per si se'n derivessin accions "en defensa de la legalitat", a primera hora de la tarda un portaveu del ministeri fiscal ja responia en forma d'advertència: "Des de la Fiscalia no actuarem d'ofici en aquest cas, atès que un documental no és cap prova jurídica". El film planteja que cap dels condemnats no va llançar la pedra que va deixar en cadira de rodes per sempre més el guàrdia urbà lesionat i apunta la possibilitat que un testimoni clau no identificat sap la veritat. Aquest testimoni no ha declarat, per ara.

L'emissió de *Ciutat morta* en una de les cadenes de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals dissabte passat —una pel·lícula estrenada ja el juny del 2013— ja va anar precedida de polèmica perquè un jutjat va ordenar que se n'extraguessin cinc minuts de metratge que fan referència a l'excap d'informació de la Guàrdia Urbana, Víctor Gibanell. L'ordre judicial tenia per ob-

Uns i altres.
Un guàrdia urbà, vigilant la porta del local que es va desallotjar la nit del 4 de febrer del 2006 en què un membre del cos va resultar greument ferit. A sota, un fotograma del documental *Ciutat morta*, que ha desencadenat la polèmica

'CIUTAT MORTA'

jectiu protegir l'honor del policia, segons els arguments en què s'emparava aquesta disposició executiva.

Després de l'emissió de la pel·lícula, que va tenir un 20% de

NATURALESA JURÍDICA
"Un documental no és cap prova jurídica", adverteix el ministeri públic

l'audiència televisiva en la seva franja horària, l'activitat a les xarxes socials es va intensificar, i aquella mateixa nit fins i tot hi va haver una manifestació de mig miler de persones en suport a les

tesis del film a la plaça Sant Jaume.

La presumpta existència d'aquest testimoni clau, al qual fa esment en la pel·lícula l'advocat Jaume Asens, actualment vinculat a la candidatura Guanyem Barcelona, va ser qualificada ahir pel tinent d'alcalde Forn com la principal novetat que aporta el documental. "Però hi ha d'haver proves, no es pot actuar per suposicions, hi ha d'haver noves proves", va insistir. Però, per si de cas la Fiscalia podria entendre que el documental conté alguna d'aquestes proves, els serveis jurídics municipals, complint una ordre de l'alcalde de la ciutat, Xavier Trias, n'hi han enviat una còpia.

Els arguments que la Fiscalia va exposar ahir complementen el que va apuntar Forn. "Tot sense perjudici que si se'ns fes arribar qualsevol prova en sentit jurídic —diu el Ministeri Fiscal— que per-

PERSONA SENSE IDENTIFICAR
La pel·lícula parla d'un testimoni que serviria per exculpar els condemnats

metés o bé desestimar la participació en els fets de la persona de qui parlava el documental o la implicació d'un tercer, la via seria enviar un informe a la Fiscalia del Tribunal Suprem a fi que valo-

Les reaccions

JOAQUIM FORN

TINENT D'ALCALDE

"No hi ha res a amagar, però hi ha d'haver proves. No es pot actuar per suposicions"

GERMÀ GORDÓ

CONSELLER DE JUSTÍCIA

"La sentència d'un altre cas no és suficient. Cada cas és cada cas"

RAMON ESPADALER

SECRETARI GRAL. D'UNIO

"Respectar la llibertat d'expressió no vol dir subscriure les seves tesis"

JORDI HEREU

EXALCALDE DE BARCELONA

"Des del primer moment es van posar els fets en coneixement de la justícia"

ALBERTO FERNÁNDEZ

REGIDOR DEL PP

"Ple suport a la Guàrdia Urbana i a l'agent agredit i que va patir lesions irreversibles"

rés la interposició d'un recurs de revisió, que és l'única opció possible. Els casos no es poden reobrir quan ja hi ha sentència ferma".

En el reportatge, dos dels condemnats pel cas relaten episodis de presumptes maltractaments que van patir suposadament a mans tant de guàrdies urbans com de mossos d'esquadra durant el temps que van estar detinguts, i pels quals el jutjat no va trobar base per iniciar una investigació.

La pel·lícula també porta a col·lació el fet que dos guàrdies urbans condemnats posteriorment per tortures i actualment empresonats fossin testimonis clau contra els condemnats per l'agressió al guàrdia urbà que va quedar tetraplègic. Aquesta coincidència, segons la tesi del documental, compromet la seva credibilitat com a testimonis. Actualment, els dos expolícies cobren incapacitat permanent.●

EL FRAGMENT DEL VÍDEO CENSURAT TRIOMFA A LA XARXA. LLEGIU-HO A <http://goo.gl/plv18>

Disculpa de la Fox per la seva versió de l'islam a la UE

La cadena nord-americana deia que alguns barris de París i Londres eren guetos on imperava la xaria

SALVADOR ENGUIX

El canal de notícies nord-americà Fox News va haver de multiplicar les disculpes ahir davant la seva audiència per haver ofert una visió "errònia" de la convivència de la població musulmana a Europa. En concret, la cadena propietat del magnat Rupert Murdoch havia assegurat els últims dies, i en espais informatius diferents, que alguns barris de París i Londres eren, literalment, guetos on imperava la xaria (lleï islàmica) i on la policia "no s'atrevia a posar els peus".

Les dures crítiques d'altres mitjans de comunicació i d'associacions de drets civils, tant als EUA com a Europa, han obligat la cadena a rectificar la seva visió de l'islam. "Durant la setmana passada vam cometre errors lamentables en aquesta cadena en relació amb la població musulmana a Europa", repetia diumenge a la nit la periodista i presentadora de Fox News Julie Banderas.

La visió informativa de tall islamòfob es va iniciar a Fox News després dels atemptats del 7 de gener passat contra el setmanari *Charlie Hebdo*. Per exemple, l'11 de gener el comentarista Steven Emerson va declarar en antena i en directe, en el context d'una discussió sobre el multiculturalisme de la societat britànica, que al

RAJANISH KAKADE / AP

Rupert Murdoch, magnat de la comunicació i propietari de la cadena Fox

Regne Unit "hi ha poblacions senceres com Birmingham on tots són musulmans i on els no musulmans no poden ni tan sols passar".

Aquest comentarista va tit-

"Hem comès errors lamentables sobre la població musulmana a la UE", afirma la cadena Fox News

llar de "pur idiota" el primer ministre britànic, David Cameron, per permetre que aquestes ciutats, a parer seu, s'estiguin "islamitzant".

La setmana passada, un pe-

riodista de la cadena, Nolan Peterson, va afirmar que hi ha zones a la ciutat de París que estan prohibides per als no musulmans, "on s'ha imposat la xaria i on la policia no s'atreveix a entrar per mantenir-hi l'ordre".

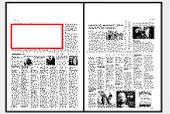
En una altra informació, el canal de News Corp citava una enquesta, que no s'ha divulgat, en què s'assegura que el 69% dels musulmans francesos donen suport a l'Estat Islàmic (EI), és a dir, la versió més radical del fonamentalisme islàmic. La cadena de Murdoch va rectificar disabte i va dir que aquest sondeig "no era creïble".

Els comentaris i informacions de Fox News van provocar que altres mitjans de comunicació carreguessin contra el

grup de Murdoch, que sempre defensa en els seus informatius les posicions properes als republicans.

A més, l'associació de drets civils dels musulmans als Estats Units, CAIR, va criticar Fox News per utilitzar un discurs "islamòfob" que incita a l'odi "amb l'ús d'informacions que presenten fets no contrastats".

Fox News, davant l'allau de crítiques, va reaccionar aquest cap de setmana ordenant als seus presentadors que oferissin disculpes públiques. Per això, asseguraven que, encara que "hi ha zones de gran criminalitat a Europa", no són diferents de les que hi ha als Estats Units, "on la policia també actua amb prudència".●

La CCMA tanca els comptes de 2014 amb 300.000 euros de dèficit

► La Corporació afirma que s'ha aconseguit l'«estabilitat pressupostària», per primer cop des del 2010

BARCELONA | EFE/DdG

■ El Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) va aprovar ahir la liquidació de pressupost provisional de l'ens corresponent a l'exercici 2014, que ha finalitzat amb un dèficit de 300.000 euros. Segons un comunicat fet públic ahir, la CCMA ha finalitzat 2014 «per primera vegada des del 2010 amb estabilitat pressupostària», amb un dèficit de 0,3 milions d'euros, en-

front dels 11,2 milions amb què va acabar el 2013.

El Consell de Govern va valorar l'«estabilització» com a punt especialment rellevant de l'exercici, resultat d'«un esforç de contenció de la despesa i d'optimització de recursos de la Corporació d'una dimensió inèdita en la seva història».

La direcció de la Corporació considera que els ajustos portats a terme des del 2011 han permès fer front a una realitat marcada per la crisi econòmica, la reducció de les aportacions públiques, els moviments empresarials del sector, l'acceleració de la caiguda dels ingressos publicitaris i la fragmentació de les audiències. «Es tracta d'un esforç obligat per la situació pressupostà-

ria crítica que ha viscut la CCMA aquests anys, que ha passat de disposar de 450 milions d'euros en el pressupost del 2010, a 297 milions el 2014, cosa que ha comportat una reducció del 34% dels recursos i que ha afectat essencialment les despeses de personal, continguts audiovisuals i les inversions», assegura el comunicat.

Un nou marc laboral

En la reunió de la direcció de la Corporació amb els representants dels treballadors, celebrada ahir a la tarda, Brauli Duart va agrair als professionals «l'esforç que entre tots s'ha fet per garantir el futur dels mitjans públics de Catalunya». El president va traslladar també als co-

mitès d'empresa que dins d'aquest procés de transformació empresarial caldrà disposar d'«un nou marc laboral, a partir de la negociació col·lectiva, que afavoreixi la flexibilització i la polivalència, d'acord amb les innovacions tecnològiques introduïdes en els processos de treball i el nou model empresarial de l'organització».

Duart va remarcar que «per assegurar la viabilitat i aconseguir l'eficiència dels mitjans, no n'hi ha prou amb aplicar criteris d'austeritat i reducció pressupostària: cal continuar plantejant els canvis necessaris en el model actual, encara amb algunes inèrcies organitzatives pròpies de les primeres etapes, per aconseguir la millora de la productivitat i optimitzar la despesa».

Fa tot just un any, els treballadors de TV3 van protagonitzar un seguit de vagues en protesta per les intencions de retallar salaris per part de la direcció, amb l'aplicació d'un conveni que al final no es va firmar.

MAR D'AMUNT

DE WOLINSKI A FER

**Josep Maria
Salvatella**
Escriptor

Quasi disset anys després de visitar Llança ha mort a París Georges Wolinski, nascut a Tunis i establert a França, III Premi Gat Perich el 7 de febrer de 1998, assassinat ara en l'atemptat perpetrat per uns terroristes islàmics a la redacció de *Charlie Hebdo*, revista satírica francesa. Descansi en pau.

Evoco amb recança aquell dia a l'Hotel Berna, encetat amb un aperitiu de garotes davant la platja –era el temps encara, les seques de gener–, seguit d'un dinar a càrrec de l'Escola d'Hostaleria de l'Alt Empordà. Presentà l'acte la perio-

distista Rosa Gil, de TV2, i l'ànimà el Gran Wyoming. Recordo, entre els assistents, Vicenç Villatoro, Ignasi Riera, Jaume Camps, Manuel Vázquez Montalbán, Fina Brunet, Susanna Griso, Mònica Huguet, Josep M. Bachs, la vídua de Perich, Anna Berini, i una llarga sèrie de dibuixants i humoristes: Fer –l'ànima del premi–, Forges, Gallego&Rey, Vizcarra, Kim, Jap, Romeu, Cesc, Idígoras&Patxi, Òscar...

El Premi Gat Perich va assolir a Llança una història d'èxit de deu convocatòries, entre 1996 i 2005, on foren premiats successivament Jean Plantu, El Roto, Wolinski, Gila, Forges, Mingote, Gallego&Rey, Miquel Ferreres, Antoni Batllori i Fer.

La festa i els premis els presidia la imatge del Gat Perich, simbolitzat en la figura del petit felí, típica dels acudits del malaguanyat hu-

morista gràfic. No oblidaré mai aquelles diades que em va tocar presidir com a alcalde de la vila. Són dels millors records d'aquella època.

Moltíssima gent i nombroses entitats han fet palès el seu rebuig radical contra la violència i a favor de la llibertat d'expressió, després d'aquests tristos fets a la capital de la llum, París, després enfonsada en les fosques tenebres. No cal que jo, ara, m'hi aboni gaire. Vull fer constar, això sí, el meu profund condol i el meu desacord radical amb tots els actes violents, vinguin d'on vinguin. Prou penes i malalties hem de suportar, els pobres humans, per, a més a més, assassinar-nos els uns als altres!...

Ignasi Riera, company llavors al Parlament de Catalunya, ho afirmava: "Ha tornat a ser a Llança, amb l'alcalde i diputat, Josep M. Salvatella, dels que solen conver-

«...”Els ninots d'en Fer, baixets i rodanxons, amb grans nassos lluent, són inimitables. En Fer parla amb to suau, col·loquial, gairebé en veu baixa, potser resultarà que és un tímid que diu les coses més importants dibuixant”...»

tir l'hemicicle parlamentari en casa de cites (literàries!). (...) A més de l'obra feta, Perich ens ha deixat un text d'homenatge als gats, i als fumadors, i als bevedors de whisky, membres tots d'una assejada internacional viciosa"... Iva Anguera, a l'ABC, constata: "Georges Wolinski, col·laborador de *Paris Match*, dibuixant escollit pel jurat, un dels favorits del Perich i un dels grans de l'humor francès, sobretot als anys 70 i 80"... "Però, de veritat, qui té el

mèrit més rellevant en aquest afer és en Fer, i perdoneu el joc de paraules", vaig escriure a finals del 2003, a *Farella*, revista local. En Fer -Josep Antoni Fernández-, nascut a Mansilla de las Mulas (Lleó), és un llançanenc d'adopció, ben il·lustre, per cert.

Ell ho ha dit així: "La gent creu que els dibuixants som uns pintamones. Com que em veuen seriós, no saben si sóc humorista o bisbe"... Fa temps jo mateix ho vaig fer constar: "En Fer -exprofessor d'història a diferents instituts-, va arribar a *El Jueves* de la mà de Gin, el recordat Gin. En molts dels seus dibuixos, ell mateix ha reconegut que s'inspira en persones reals. Entre la gent de Madres, per exemple, és famós un tal Urelío, fatxada caçador de senglars, ben conegut entre nosaltres. Els ninots d'en Fer, baixets i rodanxons, amb grans nassos lluent, són inimita-

bles. En Fer parla amb to suau, col·loquial, gairebé en veu baixa, potser resultarà que és un tímid que diu les coses més importants dibuixant"...

Els humoristes s'assemblen, vulguis o no. I la història es repeteix. La sàtira és una virtut inherent al món i el qui vulgui atacar-la es posa fora de la vida enraonada i real. A mi m'agradaria poder gaudir de la vena satírica universal amb total llibertat. No m'agraden les imposicions ni les prohibicions, veritablement, res de res. El món és per viure'l i ningú ens ho pot impedir, mentre respirem. Wolinski, lamentablement desaparegut ja, en Fer i altres seran sempre presents a la meva memòria.

Ho vaig dir fa temps: "L'humor, estimades senyores, benvolguts senyors, és quelcom molt seriós"...

TV3 recorta las pérdidas a sólo 0,3 millones

El presidente abre la negociación del convenio colectivo

Iván Gutiérrez BARCELONA.

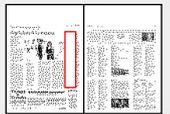
El Consejo de Gobierno de la *Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals* (CCMA) aprobó ayer la liquidación del presupuesto provisional de 2014 con un déficit de 0,3

millones de euros, a diferencia de los 11,2 millones con los que acabó el ente audiovisual en 2013. El organismo público alcanza *estabilidad presupuestaria* por primera vez desde 2010 y tras un recorte del 34 por ciento de los recursos. El *tijeretazo* se ha producido en gastos de personal, contenidos audiovisuales e inversiones, además de externalizaciones como la del departamento comercial. El presidente de la CCMA, Brauli Duart, abrió la

negociación con los trabajadores de un convenio colectivo que actualmente no existe, ya que en 2014 se prorrogó el que había vigente en 2013. Las aguas bajan más tranquilas en TV3 después de dos años de incesantes huelgas, paralizadas para la correcta cobertura de las elecciones europeas y del 9-N.

El ente público ha *adelgazado* a través de la paralización de contrataciones, ni siquiera para reemplazar bajas de personal fijo, ya fue-

ran temporales o por defunción. Además de un ERE que afectó a 312 trabajadores fijos entre TV3 y *Catalunya Ràdio*. Aunque los altos cargos no vieron alterados sus ingresos, los salarios de los trabajadores cayeron casi un 30 por ciento. La externalización de programas de éxito propios de la cadena o la venta del departamento comercial -la principal vía de ingresos- fue otra de las medidas del *régimen* que sufrió el organismo.

Canal Sur responde a las acusaciones de Pablo Iglesias

L. R. C.

MADRID- «Ya está bien de que se ponga en duda nuestra profesionalidad», replicó ayer Esperanza Torres, directora de «La Tertulia», durante la emisión del espacio. Después de que Pablo Iglesias acusase este fin de semana a Canal Sur de vetar una entrevista que estaba pactada, Torres responde con contundencia a las acusaciones. «Nos dijo que venía a Sevilla el sábado y que si queríamos podíamos grabar la entrevista. Pero este programa nunca ha hecho eso con ningún partido. Además, Canal Sur no tiene

programas de entrevistas en directo los fines de semana, por lo que no podía haber ninguna pactada», ha aclarado la presentadora. Además ha añadido, mientras mostraba un correo electrónico del 26 de mayo, que lleva varios meses esperando una entrevista con Iglesias, pero sólo han «recibido por respuesta que quiere alejarse de primera línea». Según el líder de Podemos, Susana Díaz sería la responsable de esta censura: «Al coletas no se le entrevista en mi televisión», dijo Iglesias en un mitin, reproduciendo la supuesta llamada que hizo Díaz a la cadena autonómica.

La CCMA cierra 2014 con un déficit de 300.000 euros

Expansión.Barcelona

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) ha cerrado provisionalmente el ejercicio de 2014 con un déficit de 300.000 euros, cifra que contrasta con el déficit de 11,2 millones de euros contabilizado en 2013. Según la entidad que preside Brauli Duart, "es la primera vez desde 2010 que la CCMA ha finalizado el ejercicio con estabilidad presupuestaria".

El hóliding de medios de comunicación de la Generalitat asegura que la reducción del déficit es fruto "del esfuerzo de contención del gasto y optimización de recursos" que se ha realizado desde 2011, en referencia a los recortes de personal, inversiones y gasto en contenidos audiovisuales. Este ajuste, explica la CCMA, ha sido clave para hacer frente a la caída de las aportaciones públicas durante la crisis y a la aceleración de la caída de los ingresos publicitarios y fragmentación de las audiencias. Así, en 2010 la CCMA disponía de un presupuesto de 450 millones, frente a los 297 millones de 2014, un 34% menos.

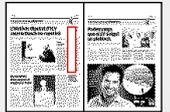
En una reunión con los representantes de los trabajadores de TV3 y *Catalunya Ràdio*, Duart dijo que "para asegurar la viabilidad y alcanzar la eficiencia" no es suficiente con las medidas de austeridad, sino que hay que avanzar en un "nuevo modelo" organizativo que exigirá negociar un convenio colectivo que favorezca la polivalencia y flexibilidad.

La CCMA engegarà de nou les negociacions pel conveni

El president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Brauli Duart, va comunicar ahir als comitès d'empresa de TV3 i Catalunya Ràdio la seva voluntat d'"iniciar les negociacions que hauran de definir un nou conveni laboral en el qual, fruit del consens, s'incorporin les

premisses més adients per al futur de la Corporació". Duart va iniciar aquest camí després que s'aprovés la liquidació del pressupost del 2014, que l'ens va tancar amb estabilitat pressupostària per primer cop des del 2010. Des de l'1 de febrer de l'any passat la CCMA no té conveni vigent.

La CCMA tanca el 2014 amb estabilitat de pressupost

Redacció
BARCELONA

El consell de govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) va aprovar ahir la liquidació de pressupost provisional corresponent al 2014 constatant, per primera vegada des del 2010, que la corporació ha finalitzat el darrer exercici amb estabilitat pressupostària. El 2014 ha finalitzat amb un dèficit de 0,3 milions euros, respecte als 11,2 del 2013. En la reunió de la direcció de la corporació amb els representants dels treballadors, Brauli Duart va avançar que caldrà iniciar les negociacions per definir un nou marc laboral que afavoreixi la flexibilització i la polivalència.

El consell de govern va valorar l'estabilització com a punt especialment rellevant de l'exercici, resultat de la contenció de la despesa i l'optimització de recursos. La CCMA tenia un pressupost de 450 milions el 2010, en contraposició amb els 297 del 2014. ■

Els primers premis Concha García Campoy han rebut 135 candidatures

EFE | MADRID

■ La primera edició dels Premis Concha García Campoy per reconèixer treballs en el camp de la investigació científica s'ha tancat amb un total de 135 candidatures presentades en les categories de televisió, ràdio, premsa escrita i periodisme digital. El jurat es reunirà en les pròximes setmanes per elegir els guanyadors, segons va informar ahir l'Acadèmia de les Ciències i les Arts de Televisió. L'organització destaca que entre les candidatures presentades hi ha trajectòries professionals com la del doctor Bartolomé Beltrán, Ramón Sánchez Ocaña o el departament de Comunicació del CSIC.

L'AUC demana un retorn "limitat" de la publicitat a TVE

► L'Associació d'Usuaris de la Comunicació (AUC) planteja el retorn "limitat" de la publicitat a TVE o una clarificació de les fórmules promocionals admeses que les dotin de "més seguretat jurídica, més enllà d'una aplicació més aviat generosa" del concepte de patrocini cultural. En un comunicat, l'associació ha manifestat que està preocupada per la viabilitat econòmica de RTVE, per la qual cosa ha sol·licitat que s'adopti un model de finançament que li doni estabilitat. / Redacció

CULTURA

Un libro recoge las crónicas de radio de Josep A. Baixeras

■ Las colaboraciones que Josep A. Baixeras i Sastre realizó en *Ràdio Tarragona* entre 1964 y 1976 han sido recogidas en un libro editado por Cossetània. A lo largo de 463 páginas se pueden leer 371 artículos que permiten reseguir los pasos de la cultura tarraconesa a través de unos mensajes periodísticos que tenían que superar la censura franquista.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
20/01/15	¿Cómo es el genoma de una noticia viral? / PRNoticias	30	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

¿Cómo es el genoma de una noticia viral?

Martes, 20 de enero de 2015

Un estudio realizado por Edelman en colaboración con las empresas NewsWhip and Muck Rack ha identificado los factores que hacen que una noticia en Internet sea más compartida. Toma nota de estos consejos para que los periodistas saquen todo el juego a las informaciones que les propongas. -Más del 75 por ciento de los periodistas dicen que sienten más presión a la hora de contruir historias para que puedan ser compartidas a través de las redes sociales . -Para conseguir que las historias en Internet se viralicen, los periodistas están acudiendo a los siguientes recursos: video / imágenes, brevedad , localización, más uso de la voz humana y construcción de historias relacionadas con trending topics . -3 de cada 4 periodistas crea contenido en vídeo para acompañar sus historias. Sin embargo, muy pocos periodistas (13%) confían en video generado por el consumidor y sólo el 3% están usando el video corporativo. Según los periodistas entrevistados, hay varias tendencias que se impondrán a la hora de producir noticias en entornos digitales: contenido más amigable para los dispositivos móviles, tiempos de respuesta más rápidos , más vídeo original, redacciones más pequeñas y una mayor influencia de los medios de comunicación social. En especial Facebook se postula como la principal red social para conseguir el mayor impacto, según el mismo estudio. Seguiremos informando